

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 990/2004**av den 17 maj 2004****om ändring av förordning (EG) nr 151/2003 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa kornorienterade elektroplåtar med ursprung i Ryssland**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), särskilt artikel 11.3 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Tidigare undersökningar och gällande åtgärder**

- (1) Genom beslut nr 303/96/EKSG⁽²⁾ införde kommissionen en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa kornorienterade elektroplåtar med ursprung i Ryssland (nedan kallad "den ursprungliga undersökningen"). Den antidumpningstull som infördes uppgick till 40,1 %. Ett åtagande som gjordes med avseende på denna import godtog genom samma kommissionsbeslut.
- (2) Efter en begäran om översyn som lämnats in av Europeiska järn- och stålindustriförbundet (nedan kallat "Eurofofe") såsom företrädare för den gemenskapsindustri som tillverkar kornorienterade elektroplåtar inledde kommissionen en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i kommissionens beslut nr 2277/96/EKSG⁽³⁾ (nedan kallat "grundbeslutet"). Samtidigt inledde kommissionen också på eget initiativ en undersökning i enlighet med artikel 11.3 i grundbeslutet i syfte att undersöka om åtgärderna hade rätt form⁽⁴⁾.
- (3) Mot bakgrund av att Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen upphörde att gälla den 23 juli 2002, beslutade rådet genom förordning (EG) nr 963/2002⁽⁵⁾, att antidumpningsförfaranden som inletts i enlighet med grundbeslutet och som fortfarande pågick skulle fortsätta och därvid omfattas av bestämmelserna i grundförordningen från och med den 24 juli 2002. På samma sätt skulle alla antidumpningsåtgärder som följde av ännu inte avslutade antidumpningsundersökningar från och med den 24 juli 2002 omfattas av bestämmelserna i grundförordningen.

- (4) Till följd av den översyn vid giltighetstidens utgång som nämns i skäl 2 bekräftade rådet i januari 2003 genom förordning (EG) nr 151/2003⁽⁶⁾ den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom kommissionens beslut nr 303/96/EKSG. Interimsöversynen som var begränsad till åtgärdernas form pågick emellertid fortfarande när översynen vid giltighetstidens utgång avslutades.

2. Skäl för översynerna**2.1. Interimsöversyner begränsade till dumpning**

- (5) Kommissionen har mottagit två ansökningar om en partiell interimsöversyn i enlighet med artikel 11.3 i grundbeslutet som, enligt artikel 1.3 i rådets förordning (EG) nr 963/2002, behandlades i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen.
- (6) Ansökningarna inlämnades av OOO VIZ-STAL (nedan kallat "Viz Stal") och Novolipetsk järn- och stålbolag (Viz Stal och Novolipetsk järn- och stålbolag kallas nedan "de sökande"), båda exporterande tillverkare i Ryssland. Båda ansökningarna grundade sig på att de sökande uppfyllde villkoren för att beviljas marknadsekonomisk status och att deras dumpningsmarginaler i betydande grad hade minskat. De gjorde gällande att fortsatt tillämpning av åtgärden på den nuvarande nivån följaktligen inte längre var nödvändig för att motverka dumpning.
- (7) Efter att i samråd med rådgivande kommittén ha fastslagit att bevisningen var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn inledde kommissionen genom ett tillkännagivande i augusti 2002 en undersökning i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen för Viz Stal⁽⁷⁾ och därefter i oktober en undersökningen enligt samma artikel för Novolipetsk järn- och stålbolag⁽⁸⁾. Båda översynerna begränsades till en undersökning av huruvida det förekom dumpning.
- (8) Kommissionen underrättade officiellt de sökande samt företrädare för det exporterande landet om inledandet av interimsöversynerna och gav alla berörda parter tillfälle att skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda inom de tidsfrister som angivits i tillkännagivandena om inledandet av översynerna.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 461/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EGT L 42, 20.2.1996, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 308, 29.11.1996, s. 11. . Beslutet senast ändrat genom beslut nr 1000/99/EKSG (EGT L 122, 12.5.1999, s. 35).

⁽⁴⁾ EGT C 53, 20.2.2001, s. 13.

⁽⁵⁾ EGT L 149, 7.6.2002, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/2002 (EGT L 192, 20.7.2002, s. 9).

⁽⁶⁾ EUT L 25, 30.1.2003, s. 7.

⁽⁷⁾ EGT C 186, 6.8.2002, s. 15.

⁽⁸⁾ EGT C 242, 8.10.2002, s. 16.

- (9) De sökande inkom skriftligen med synpunkter. Alla parter som begärde detta gavs tillfälle att bli hörda.
- (10) Kommissionen sände frågeformulär till de sökande och till en närstående importör i gemenskapen och dessa besvarades inom de tidsfrister som angivits i tillkännagivandena om inledande.
- (11) Kommissionen sände dessutom formulär för ansökan om marknadsekonomisk status i enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen till båda sökandena.
- (12) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla de uppgifter som den bedömde vara nödvändiga för fastställandet av dumpning. Kontrollbesök gjordes på plats hos följande företag:

Exportörer tillverkare i Ryssland:

— Viz Stal, Jekaterinburg

— NLMK, Lipetsk

Närstående importör (till Viz Stal)

— Duferco Commerciale S.p.A., Genua

Undersökningen av dumpning omfattade perioden från och med den 1 juli 2001 till och med den 30 juni 2002 (nedan kallad "undersökningsperioden").

2.2. Interimsöversyn begränsad till åtgärdernas form

- (13) Såsom nämns i skäl 2 beslutade kommissionen på eget initiativ att inleda en interimsöversyn i syfte att undersöka om de gällande åtgärdernas form var lämplig (nedan kallad "undersökningen på eget initiativ"). I det sammanhanget ansåg man att det i samband med övervakningen av åtagandet hade framkommit problem beträffande efterlevnaden av detta, vilket påverkat åtgärdernas avhjälpanseffekt. Inledandet av detta förfarande och en del av den undersökning som rör denna översyn genomfördes samtidigt med interimsöversynen, som ledde till att de nu gällande åtgärderna infördes genom rådets förordning (EG) nr 151/2003. Kommissionen underrättade officiellt gemenskapsindustrin, importörerna, leverantörerna och alla användare som såvitt känt var berörda samt företrädare för exportlandet om att båda undersökningarna inletts och gav berörda parter tillfälle att skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda inom de tidsfrister som angivits i tillkännagivandet om inledandet.

- (14) Såsom nämns i skäl 6 i förordning (EG) nr 151/2003 mottog kommissionen under de ovan nämnda undersökningarnas gång två ansökningar från de berörda exporterande tillverkarna Viz Stal och Novolipetsk järn- och stålbolag om inledande av interimsöversynerna begränsade till dumpning, vilket framgår av skäl 6 i den här förordningen. Eftersom dumpningsaspekterna måste undersökas i båda översynerna och detta eventuellt skulle kunna påverka nivån på de åtgärder som översynen på eget initiativ gällde, ansåg kommissionen det lämpligt att slutföra översynen på eget initiativ parallellt med de interimsöversyner som var begränsade till dumpning för att kunna beakta huruvida de berörda exporterande tillverkarnas ekonomiska omständigheter eventuellt hade ändrats.

2.3. Gemensamma slutsatser

- (15) Eftersom de tre översynerna gällde samma antidumpningsåtgärd ansåg kommissionen att det var lämpligt att enligt god förvaltningspraxis slutföra dem samtidigt.

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Den berörda produkten

- (16) Den berörda produkten är samma produkt som i den ursprungliga undersökningen, dvs. kornorienterade, kallvalsade plåtar och band av kisellegerat elektrostatiskt stål med en bredd av mer än 500 mm, med ursprung i Ryssland (nedan kallad "kornorienterad elektrostatiskt stål" eller "den berörda produkten"), som omfattas av KN-nummer 7225 11 00 och ex 7226 11 00 (nytt KN-nummer från och med den 1 januari 2004). Produkten används i elektromagnetiska anordningar och installationer såsom kraft- och distributionstransformatorer.

- (17) I den tämligen komplicerade processen för tillverkning av kornorienterad elektrostatiskt stål orienteras kornstrukturen i samma riktning som plåt- eller bandvalsningen för att göra det möjligt att leda ett magnetiskt fält med hög effektivitetsgrad. Produkten i fråga måste uppfylla särskilda krav beträffande magnetisk induktion, flödestäthet och begränsning av ommagnetiseringsförluster. I allmänhet är båda sidorna av produkten täckta av en tunn isolerande ytbeläggning.

2. Likadan produkt

- (18) Det fastställdes att kornorienterade elektrostatiska stål som tillverkas och säljs i Ryssland hade samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper som de kornorienterade elektrostatiska stål som tillverkas i Ryssland och exporteras till gemenskapen. Följaktligen är dessa produkter att anse som likadana produkter i enlighet med artikel 1.4 i grundförordningen.

C. INTERIMSÖVERSYNER BEGRÄNSADE TILL DUMPNING

1. Inledande anmärkningar

- (19) Rådet erkände genom förordning (EG) nr 1972/2002⁽¹⁾ att det är lämpligt att låta normalvärdet för ryska exportörer och tillverkare bestämmas i enlighet med artikel 2.1–2.6 i grundförordningen och ändrade grundförordningen i enlighet därmed. I enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 1972/2002 bör denna ändring emellertid endast gälla undersökningar som inlett efter dess ikraftträdande, dvs. från och med den 8 november 2002. Eftersom båda de interimsoversyner som de sökande begärde inleddes före detta datum är följaktligen denna ändring inte tillämplig på de nu aktuella undersökningarna. I detta avseende gäller alla ytterligare hänvisningar till grundförordningen den version som var i kraft innan den ovan nämnda ändringen infördes.
- (20) Enligt artikel 2.7 b i grundförordningen kan normalvärdet fastställas i överensstämmelse med punkt 1–6 i den artikeln endast om de sökande påvisar att de uppfyller de kriterier som fastställs i artikel 2.7 c i grundförordningen, dvs. att marknadsekonomiska förhållanden råder för dem i samband med produktion och försäljning av den likadana berörda produkten.

2. Marknadsekonomisk status

- (21) Båda sökandena inlämnade formulär avseende begäran om marknadsekonomisk status inom den tidsfrist som anges i tillkännagivandet om inledande.
- (22) För båda sökandena konstaterades det att besluten rörande priser, kostnader och insatsvaror i produktionen fattades som svar på marknadssignaler, utan något betydande statligt inflytande, och att kostnaderna för de viktigaste insatsvarorna återspeglade marknadspriserna. Företagen hade en tydlig uppsättning räkenskaper av vilka det gjordes en oberoende revision i överensstämmelse med internationella redovisningsnormer och vilka tillämpades för alla ändamål. De sökandes produktionskostnader och ekonomiska situation präglades inte av några betydande snedvridningar till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet. Båda företagen omfattades av lagar om konkurser och ägandeförhållanden som garanterade rättssäkerhet och stabila villkor för driften av företagen. Valutaomräkningar skedde till marknadskurser. Mot bakgrund av ovanstående konstaterades det att kriterierna i artikel 2.7 c i grundförordningen var uppfyllda.
- (23) Kommissionen underrättade de sökande och gemenskapindustrin om ovanstående beslut och gav dem till-

fälle att lämna synpunkter. Inga synpunkter mottogs från de berörda parterna. Med anledning av ovanstående drogs slutsatsen att båda sökandena borde beviljas marknadsekonomisk status.

3. Novolipetsk järn- och stålbolag

- (24) Trots att denna sökande begärde att den nu aktuella interimsoversynen skulle inledas lämnade den inte in de uppgifter till kommissionen som är väsentliga för beräkningen av dumpningsmarginalen. I synnerhet gick det inte att i samband med undersökningen på platsen kontrollera produktionskostnaderna. De uppgifter som lämnades i frågeformuläret styrktes dessutom inte av tillräcklig bevisning och kommissionen nekades tillgång till väsentliga uppgifter. I en del fall lämnades vilseledande uppgifter. Till exempel hade produktionskostnaderna, vilket företaget medgav, underskattats med ca 50 % i svaret på frågeformuläret för räkenskapsåret 2001, som sammanföll med undersökningsperioden under 6 månader. Företaget kunde faktiskt inte styrka och påvisa att de produktionskostnader som uppgivits i svaret på frågeformuläret var korrekta. Under dessa omständigheter kunde det inte göras någon fullgod kontroll av svaren i frågeformuläret och de uppgifter som angivits ansågs otillförlitliga.
- (25) Novolipetsk järn- och stålbolag underrättades om att de uppgifter som inlämnats inte var tillförlitliga och därför inte kunde användas. Den sökande gavs tillfälle att inkomma med ytterligare förklaringar och gavs dessutom tillfälle att bli hörd i denna fråga. Företaget lämnade emellertid inte någon tillfredsställande förklaring inom den angivna tidsfristen.
- (26) Novolipetsk järn- och stålbolag medgav således problemen rörande i synnerhet verifieringen av kostnader men hävdade att man borde använda uppgifter som samlats in i samband med en annan undersökning rörande en liknande produkt för att fastställa företagets produktionskostnader. Företaget hänvisade till den antidumpningsundersökning som inleddes i maj 2002⁽²⁾ beträffande import av vissa kornorienterade elektroplåtar och band (valsade platta produkter) med en bredd av högst 500 mm med ursprung ibland annat Ryssland. Novolipetsk järn- och stålbolag omfattades av den undersökningen och hade lämnat in ett besvarat frågeformulär. Företaget hävdade därför att de uppgifter rörande produktionskostnaden som lämnats i samband med det förfarandet borde användas för att fastställa kostnaderna i den nu aktuella översynen. Novolipetsk järn- och stålbolag hävdade att kostnaderna på grund av likheten mellan de båda produkterna (dvs. små kornorienterade elektroplåtar och band och den berörda produkten) skulle vara i stort sett identiska.

⁽¹⁾ EGT L 305, 7.11.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 111, 8.5.2002, s. 5.

- (27) Undersökningen beträffande små kornorienterade elektroplåtar och band och den nu aktuella interimsoversynen omfattar dock olika produkter och bygger på olika undersökningsperioder. Likväl bör det betonas att även om produktionskostnaderna för dessa båda produkter i stort sett skulle vara lika stora i båda undersökningarna – vilket inte har konstaterats – är de kostnader och priser som avser olika perioder inte nödvändigtvis jämförbara. Undersökningen beträffande små kornorienterade elektroplåtar och band avslutades dessutom i februari 2003 till följd av att gemenskapsindustrin drog tillbaka sitt klagomål⁽¹⁾. Därför finns det inga slutgiltiga slutsatser eller resultat som skulle ha kunnat användas i den nu aktuella översynen. Därför drogs slutsatsen att de uppgifter som samlats in i samband med undersökningen rörande små kornorienterade elektroplåtar och band inte skulle vara en lämplig grund för att fastställa normalvärdet i det nu aktuella förfarandet. Kravet från Novolipetsk järn- och stålbolag måste därför avvisas.
- (28) Efter det att resultatet av undersökningen meddelats hävdade Novolipetsk järn- och stålbolag att det hade diskriminerats i förhållande till Viz Stal och att företagets kostnader snarare borde ha fastställts på grundval av alternativa källor än att dess begäran om en översyn skulle avvisas helt och hållet. Novolipetsk järn- och stålbolag föreslog att Viz Stals eller gemenskapsindustrins kostnader borde ha använts.
- (29) Det fanns ingen grund för detta argument. Till skillnad mot fallet med Novolipetsk järn- och stålbolag gick det att till fullo kontrollera Viz Stals svar på frågeformuläret och korrigeringar gjordes på grundval av Viz Stals egna kontrollerade uppgifter (se skälen 40 och 56). I det fall då Viz Stals uppgifter ersattes av uppgifter från andra informationskällor berodde detta inte på att uppgifterna inte var kontrollerade utan på de orsaker som anges i skälen 41–49 och 57–60.
- (30) Det bör också noteras att syftet med den nu aktuella interimsoversynen var att fastställa huruvida omständigheterna för den enskilda berörda exporterande tillverkaren väsentligt hade ändrats. Interimsoversynen inleddes på begäran av Novolipetsk järn- och stålbolag. Det måste i detta sammanhang noteras att det är motsägelsefullt att först hävda att de enskilda omständigheterna har ändrats och därefter, då detta inte kan påvisas, hävda att ett sådant avgörande bör baseras på uppgifter som gäller andra företag. Fastställandet av kostnader och normalvärde är ett avgörande moment när det gäller att fastställa ett företags enskilda situation i fråga om dumpning, och att helt ersätta dessa uppgifter skulle under dessa omständigheter leda till meningslösa resultat.
- (31) Till följd av ovanstående kunde företaget inte påvisa att omständigheterna när det gäller den dumpningsmarginal som fastställts i den ursprungliga undersökningen hade förändrats på det sätt som hävdades. Därför måste interimsoversynen avseende Novolipetsk järn- och stålbolag avslutas och bör den antidumpningsmarginal, dvs. 40,1 %, som fastställdes i samband med den ursprungliga undersökningen bibehållas.
- (32) Dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, är därför följande:
- NLMK, Lipetsk: 40,1 %
- 4. VIZ STAL**
- 4.1. Dumpning**
- a) *Normalvärde*
- (33) När det gäller Viz Stal fastställdes det först huruvida företagets sammanlagda inhemska försäljning av den likadana produkten var representativ i förhållande till företagets sammanlagda export av den berörda produkten till gemenskapen. I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen, och eftersom Viz Stals sammanlagda inhemska försäljningsvolym motsvarade mer än 5 % av den sammanlagda exportvolymen till gemenskapen, konstaterades det att den inhemska försäljning av den likadana produkten var representativ.
- (34) Därefter fastställdes det vilka typer av kornorienterade elektroplåtar som den sökande sålde på den inhemska marknaden som var likadana som eller direkt jämförbara med de typer som såldes på export till gemenskapen.
- (35) För varje typ som den sökande sålde på hemmamarknaden och som konstaterades vara direkt jämförbar med den typ som exporterades till gemenskapen fastställdes det huruvida försäljningen på hemmamarknaden var tillräckligt representativ i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden av en viss typ av kornorienterade elektroplåtar ansågs vara tillräckligt representativ om den sammanlagda försäljningsvolymen på hemmamarknaden av denna typ under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av den sammanlagda försäljningsvolym av den jämförbara typen av kornorienterade elektroplåtar som exporterades till gemenskapen.

⁽¹⁾ EUT L 33, 8.2.2003, s. 41.

- (36) Kommissionen undersökte också, genom att fastställa andelen lönsam försäljning av den berörda typen till oberoende kunder, om försäljningen på hemmamarknaden av varje produkttyp kunde anses ha skett vid normal handel, i enlighet med artikel 2.3 och 2.4 i grundförordningen. Den inhemska försäljningen ansågs vara lönsam när värdet av nettoförsäljningen minst motsvarade den beräknade produktionskostnaden för varje berörd produkttyp (nedan kallad "lönsam försäljning"). I de fall där försäljningsvolymen för den produkttyp som såldes till ett nettopris som motsvarade eller översteg den beräknade produktionskostnaden utgjorde minst 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen och där det vägda genomsnittliga priset för den typen minst motsvarade produktionskostnaden, grundades normalvärdet på det faktiska priset vid försäljning på den inhemska marknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av priserna för all försäljning på den marknaden under undersökningsperioden, oavsett om denna försäljning varit lönsam eller inte. I de fall volymen lönsam försäljning av en produkttyp utgjorde mindre än 80 % men minst 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen fastställdes normalvärdet på grundval av det faktiska priset på den inhemska marknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av enbart den lönsamma försäljningen.
- (37) I de fall andelen lönsam försäljning av en viss typ utgjorde mindre än 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen på den inhemska marknaden ansågs försäljningen av denna typ inte ha skett i tillräckliga mängder för att det skulle vara möjligt att fastställa normalvärdet på grundval av den inhemska priset.
- (38) På grundval av detta konstaterades det att den sammanlagda inhemska försäljningen av den berörda produkten inte skedde vid normal handel i den mening som avses i artikel 2.1 i grundförordningen.
- (39) I de fall där priserna på den inhemska marknaden för en viss typ inte kunde användas för att fastställa normalvärdet måste det konstrueras ett normalvärde. Det undersöktes därför om produktionskostnaden i ursprungslandet eller det pris som övriga tillverkare i ursprungslandet tar ut på den inhemska marknaden kunde användas som utgångspunkt för konstruktionen av normalvärdet i enlighet med artikel 2.1 och 2.3 i grundförordningen.
- (40) När det gäller de produktionskostnader för den berörda produkten som Viz Stal rapporterat måste de korrigeras för att ta hänsyn till skillnader i tillverkningskostnader för olika typer av den berörda produkten. Det konstaterades att vissa produkttegenskaper faktiskt påverkade kostnaderna och priserna för en viss produkttyp. Därför gick det inte att använda de uppgifter som Viz Stal hade lämnat om produktionskostnaderna som sådana och slutsatserna fick dras på grundval av tillgängliga uppgifter. Eftersom det inte fanns någon lämpligare metod, ansåg man att skillnaden i produktionskostnad för de olika typerna av kornorienterade elektroplåtar borde vara lika stor som skillnaden i försäljningspriser för dessa typer. Därför uppskattades kostnaderna för varje typ av kornorienterad elektroplåt på grundval av skillnaden mellan det genomsnittliga försäljningspriset på den inhemska marknaden för en särskild typ av kornorienterade elektroplåtar och band och det allmänna genomsnittliga försäljningspriset för alla typer.
- (41) Det kan vidare noteras att Viz Stal har avslutat ett långtidsavtal med sin råvaruleverantör, vilket var i kraft under undersökningsperioden. De råvaror som inköptes från denna leverantör var varmvalsade band. Enligt detta avtal hade leverantören ensamrätt på leverans av råvaror till denna exporterande tillverkare under undersökningsperioden. Leverantören tillhandahöll varmvalsade band enligt den exporterande tillverkarens specifikationer. Den exporterande tillverkaren var tvungen att köpa leverantörens hela produktion av varmvalsade band även om de krav som ställts inte var uppfyllda. Inköpspriserna fastställdes i förväg till en viss nivå och leverantören var garanterad dessa priser oberoende av kvaliteten på de råvaror som levererades. Det konstaterades dessutom att de tekniker som var anställda av den berörda exporterande tillverkaren genomförde regelbundna kvalitetskontroller vid leverantörens anläggning.
- (42) Även om det inte framgick av undersökningen om det fanns några direkta aktieinnehav eller kontrollrättigheter mellan dessa två företag måste man på grundval de uppgifter som samlats in under undersökningen dra slutsatsen att förhållandet mellan den berörda exporterande tillverkaren och dess leverantör var synnerligen starkt. Kopplingen mellan Viz Stal och dess leverantör var således inte begränsad till försäljningen som sådan utan sträckte sig utöver en gängse försäljningstransaktion. Framför allt hade Viz Stal kontroll över tillverkning av varmvalsade band vid leverantörens produktionsanläggning vilket visade att företagen också var sammankopplade under tillverkningskedet när det gäller varmvalsade band. Därför innebar förhållandet mellan Viz Stal och dess leverantör en koppling vid såväl försäljning som tillverkning, dvs. det omfattade betydligt mer än bara ett förhållande mellan köpare och säljare.
- (43) På grundval av ovannämnda överenskommelse drogs dessutom slutsatsen att Viz Stal inte fritt kunde beställa råvaror från andra leverantörer under undersökningsperioden utan var beroende av en enda leverantör. Således tvingades Viz Stal också att köpa varmvalsade band av en lägre kvalitet även om råvaran inte uppfyllde standardkraven för tillverkning av den berörda produkten. Å andra sidan kunde priserna på de varmvalsade banden inte anpassas efter kvaliteten på den produkt som levererades, eftersom priserna var fastställda på förhand. Dessutom hade Viz Stals leverantör inte frihet att leverera varmvalsade band till andra kunder, eftersom företaget var skyldigt att enbart tillverka för Viz Stal och uppfylla en viss kvalitet som fastställdes av Viz Stal.

- (44) Det undersöktes därefter om priserna mellan dessa parter kunde anses vara tillförlitliga. I detta hänseende ansågs att det inköpspris som gällde mellan Viz Stal och dess leverantör till följd av den långtidsöverenskommelse som de ingått hade fastställts till en konstlad nivå under undersökningsperioden. Det framgick vidare av undersökningen att priserna för varmvalsade band följde en ovanlig utveckling. Under hela undersökningsperioden låg de kvar på samma nivå oberoende av kvaliteten på den produkt som köptes och andra marknadsvillkor, t.ex. förändringar av energipriserna, en av de viktigaste insatsvarorna i tillverkningen av varmvalsade band. Såsom anges i skälen 42 och 43 ansågs dessutom förhållandet mellan Viz Stal och dess leverantör omfatta mer än bara ett förhållande mellan köpare och säljare. Kommissionen ansåg därför att de kostnader som var förknippade med inköpspriset för varmvalsade band inte återspeglades på ett rimligt sätt i Viz Stals bokföring i den mening som avses i artikel 2.5 i grundförordningen och därför måste justeras.
- (45) Efter att undersökningsresultaten hade meddelats hävdade Viz Stal att företaget var helt oberoende från dess leverantör av varmvalsade band och att båda parterna faktiskt hade frihet att välja affärspartner i fråga om varmvalsade band. Detta påstående stämde emellertid inte överens med de uppgifter som tillhandahållits i samband med undersökningen och måste därför avvisas. Viz Stal påstod vidare att sådana avtalsarrangemang var vanliga i denna typ av industri. Påståendet styrktes dock inte av någon bevisning och kunde inte bekräftas i resultaten av den nu aktuella undersökningen. Under alla förhållanden ansågs förekomsten av sådana överenskommelser ovidkommande i detta sammanhang. Dessutom skulle sådana arrangemang och deras inverkan på kostnader och priser i samband med den berörda produkten behöva undersökas från fall till fall.
- (46) Viz Stal invände mot kommissionens slutsats att inköpspriserna för varmvalsade band inte följde de normala förändringarna på marknaden genom att hävda att den inköpta produkten var av en särskild kvalitet och omfattades av andra marknadsvillkor i jämförelse med andra typer av varmvalsade band. Företaget hävdade också att prisutvecklingen för sådana varmvalsade band som används vid tillverkning av kornorienterade elektrolåtar i gemenskapen uppvisade ett liknande mönster som den i Ryssland. Viz Stal påstod vidare att en jämförelse mellan priserna på varmvalsade band och priserna på energi, i synnerhet naturgas, skulle vara olämplig, eftersom den främsta råvaran som Viz Stals leverantör använde sades vara kol. Viz Stal avvisade generellt alla samband mellan prisutvecklingen på energi och på stålprodukter.
- (47) Uppgifterna beträffande skillnader i kvalitet och marknadsvillkor mellan olika typer av varmvalsade band lämnades varken i svaret på frågeformuläret eller under kontrollbesöket på plats, trots att kommissionen före besöket särskilt bad om en detaljerad produktbeskrivning avseende den typ varmvalsade band som köpts under undersökningsperioden. De uppgifter som Viz Stal lämnade efter kontrollbesöket på platsen, dvs. långt efter den tidsfrist som fastställts i tillkännagivandet om inledandet, kunde inte längre kontrolleras och måste därför avvisas. Under alla förhållanden kan det noteras att priserna på varmvalsade band i gemenskapen präglades av betydande svängningar under undersökningsperioden och att det också skedde betydande prissvängningar avseende andra typer av varmvalsade band på världsmarknaden. Denna utveckling tydde på att de fasta priserna för varmvalsade band på den ryska inhemska marknaden inte följde de typiska prissvängningarna på marknaden utan påverkades av förhållandet mellan Viz Stal och företagets leverantör.
- (48) När det gäller energipriserna bör det noteras att Viz Stals leverantör inte besvarade frågeformuläret och således inte undersöktes i samband med denna undersökning. Inte heller Viz Stal inkom med någon bevisning till stöd för sitt påstående. Därför kunde det i samband med den nu aktuella undersökningen inte bekräftas att Viz Stals leverantör i någon större utsträckning faktiskt använde kol vid tillverkningen av varmvalsade band. Dessutom tillhandahöll Viz Stal inte någon bevisning för att svängningarna i energi- och stålpriserna inte hade något samband sinsemellan. Det kan därför rimligtvis antas att svängningar i energipriserna under normala omständigheter på en fri marknad borde påverka priserna på varmvalsade band.
- (49) Mot bakgrund av ovanstående ansågs de angivna priserna på varmvalsade band inte vara tillförlitliga. Kostnaderna för varmvalsade band måste därför justeras. Följaktligen var kommissionen tvungen att fastställa priserna på varmvalsade band med avseende på denna sökande på grundval av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land eller, när sådana uppgifter inte var tillgängliga eller inte kunde användas, på någon annan skälig grund. Såsom nämns i skälen 24–31 kunde kostnaderna, inbegripet kostnaderna för varmvalsade band för den andra kända tillverkaren av varmvalsade band i Ryssland, inte fastställas. Eftersom kommissionen inte kände till någon annan tillverkare av den berörda produkten eller några andra tillverkare av varmvalsade band i Ryssland, måste kostnaderna för varmvalsade band för Viz Stals vidkommande fastställas på annan skälig grund. I avsaknad av andra mer tillförlitliga uppgifter kunde tillverkningskostnaderna för den sökande endast fastställas på grundval av priserna på varmvalsade band i gemenskapen.
- (50) Efter att undersökningsresultaten meddelats hävdade Viz Stal vidare att priserna på varmvalsade band i gemenskapen borde justeras för olikheter beträffande fysiska egenskaper, tillverkningsprocess, transportkostnader och försäljningsvillkor.
- (51) När det gäller skillnaderna beträffande fysiska egenskaper beaktades dessa genom att varmvalsade band av hög kvalitet som inte tillverkats i Ryssland uteslöts när genomsnittspriset på varmvalsade band i gemenskapen skulle fastställas. Det var därför inte motiverat med ytterligare justeringar.

- (52) När det gäller de olika tillverkningsprocesser som används i Ryssland och i gemenskapen hävdade Viz Stal att den teknik som används i gemenskapen var mer energikrävande, gav upphov till mera avfall och gav större avkastning. Även om den tillverkningsprocess som i huvudsak används i gemenskapen mycket riktigt är mer energikrävande konstaterades att den gav upphov till betydligt mindre avfall. De olika tillverkningsprocessernas samlade effektivitet ansågs därför lika stor och medförde liknande produktionskostnader. Följaktligen beviljades ingen justering.
- (53) När det gäller de olika försäljningsvillkoren hävdade Viz Stal att priserna i gemenskapen skulle ligga på "monopolnivå", men företaget förklarade inte i vilken utsträckning detta påverkade priset eller prisjämförelsen. Det konstaterades vidare att försäljningsvillkoren var liknande på båda marknaderna, dvs. det fanns bara en tillverkare av varmvälsade band som sålde produkten på båda de inhemska marknaderna. I Ryssland påverkades priserna dock i större utsträckning av förbindelserna mellan den berörda exporterande tillverkaren och företagets leverantör. Följaktligen beviljades ingen justering.
- (54) När det gäller transportkostnaderna för inköp av varmvälsade band var det inte motiverat med någon justering, eftersom gemenskapsindustrins priser beräknades fritt fabrik, dvs. exklusive transportkostnader.
- (55) Efter att undersökningsresultaten meddelats hävdade gemenskapsindustrin att priserna på energi (i synnerhet gas) på den ryska inhemska marknaden inte var ett resultat av samspelet mellan de fria marknadskrafterna, vilket borde beaktas när Viz Stals produktionskostnader fastställdes. I detta sammanhang kan det noteras att kommissionen gav gemenskapsindustrin möjlighet att inkomma med synpunkter om beviljandet av marknadsekonomisk status för de två ryska exporterande tillverkarna. Gemenskapsindustrin gjorde inte kommissionen uppmärksam på behovet av att i synnerhet undersöka effekterna av de ryska gaspriserna när den därefter fastställde normalvärdet (se skäl 23). Även om gaspriserna i Ryssland kanske inte är desamma i olika regioner och för olika kunder var det inte möjligt att vid ett så sent skede av förfarandet undersöka energipriserna mera ingående. Under alla förhållanden framgick det av undersökningen att Viz Stals direkta energiförbrukning för tillverkningen av kornorienterade elektroplåtar inte var betydande och därför enbart i mindre utsträckning påverkade företagets produktionskostnader. Såsom nämns i skäl 48 undersöktes företagets leverantör av varmvälsade band inte direkt i den nu aktuella interimsoversynen och inga slutsatser drogs beträffande tillförlitligheten i leverantörens huvudsakliga insatskostnader. Eftersom priserna mellan Viz Stal och dess leverantör ansågs otillförlitliga och ersattes med de priser som togs ut på gemenskapens marknad var alla eventuella prisstörningar avseende energiförbrukningen under alla förhållanden redan undanröjda.
- (56) För att kunna fastställa den fullständiga produktionskostnaden för kornorienterade elektroplåtar måste försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader fastställas. Viz Stal hävdade att vissa kostnader som uppstått före undersökningsperioden men bokförts under undersökningsperioden borde betraktas som rena bokföringskostnader och dras av från försäljnings- och administrationskostnaderna. Det har dock inte lagts fram någon bevisning för huruvida dessa kostnader faktiskt uppstod före undersökningsperioden. De aktuella kostnaderna var mycket riktigt betydligt högre under undersökningsperioden i jämförelse med föregående år, vilket gör att det inte går att utesluta att företaget faktiskt ådragit sig dessa kostnader under undersökningsperioden.
- (57) I enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen var det nödvändigt att lägga till finansiella utgifter till angivna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. I detta sammanhang konstaterades att den närstående parten garanterade Viz Stal räntefria lån i US-dollar. Eftersom försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna därför inte till fullo återspeglade alla kostnader i samband med tillverkningen och försäljningen av den berörda produkten lade kommissionen till beloppet för finansiella utgifter under normala marknadsförhållanden. Den räntesats som företaget skulle fått betala för liknande lån under marknadsmässiga villkor under undersökningsperioden tillämpades på de lån som beviljats. Eftersom det inte fanns någon lämpligare metod, fördelades det samlade beloppet avseende ränteutgifter för den berörda produkten på grundval av omsättningen i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen.
- (58) Viz Stal invände mot den justering som gjordes av försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader avseende finansieringskostnader. Viz Stal hävdade att den part som tillhandahållit lånet var majoritetsaktieägare i företaget och istället kunde ha valt att öka aktieinnehavet och i så fall skulle det inte ha uppstått några finansieringskostnader. Viz Stal hävdade i andra hand att återbetalningar förekommit under undersökningsperioden och att den räntesats som kunde erhållas på långivarens inhemska marknad borde användas. Slutligen hävdade Viz Stal att en del av de ränteutgifterna (den nominella räntan) redan ingick i försäljnings- och administrationskostnaderna samt de andra allmänna kostnaderna och inte skulle räknas dubbelt. De finansiella utgifter som lagts till borde därför minskas i enlighet därmed.
- (59) Det första påståendet måste avvisas, eftersom kostnaderna skall återspegla alla kostnader i samband med tillverkningen och försäljningen av den berörda produkten, vilket inte är fallet såsom framgår av skäl 57. Under normala marknadsvillkor skulle Viz Stal ha tvingats söka finansiering på den öppna marknaden och påförts ytterligare finansiella utgifter som skulle ha återspeglats i företagets kostnader. Det kan vidare noteras att lån och aktier inte utan vidare kan ersätta varandra, eftersom de får helt olika följder. Ett lån betalas tillbaka vilket inte är fallet med aktiekapital.

- (60) Kommissionen ansåg också att den lämpligaste räntesatsen skulle vara den på låntagarens inhemska marknad, eftersom den på bästa sätt skulle återspegla de kostnader som är förknippade med tillverkning och försäljning av den berörda produkten på den ryska inhemska marknaden för vilken ett normalvärde har fastställts. Viz Stal inkom emellertid inte med någon bevisning till stöd för den räntesats som påstods vara tillämplig på långivarens inhemska marknad. Efter det att undersökningsresultaten hade meddelats lämnade Viz Stal in en del kompletterande uppgifter avseende återbetalning av rörelsekapital. Eftersom förfarandet hade nått så långt, kunde dessa inte längre kontrolleras och därför inte heller beaktas. Dessutom inlämnades ingen bevisning för att den del av ränteutgifterna redan skulle ingå i försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna eller att Viz Stal faktiskt betalade ränta. Detta påstående måste därför avvisas.
- (61) Gemenskapsindustrin hävdade att snedvridningar avseende utvecklingen för och värdeminskningen på tillgångar borde beaktas när man beräknar försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader. Det påstods också att försäljnings- och administrationskostnaderna samt andra allmänna kostnader skulle vara betydligt högre än i gemenskapen på grund av i synnerhet högre kostnader efter försäljning, högre kostnader för forskning och utveckling och högre kostnader för nödvändiga kommunikationsverktyg och IT-system.
- (62) Gemenskapsindustrin lade inte fram någon bevisning till stöd för dessa påståenden. Påståendena gjordes dessutom i ett mycket sent skede i förfarandet och kunde därför inte undersökas in i minsta detalj. Dessa påståenden måste därför avvisas.
- (63) Det undersöktes dessutom huruvida normalvärdet kunde fastställas på grundval av andra tillverkarens inhemska priser i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen. Eftersom det för den andra sökanden, Novolipetsk järn- och stålbolag, inte fanns några tillförlitliga uppgifter om inhemska försäljningspriser för den berörda produkten (såsom förklaras i skälen 24 och 31), och eftersom det inte fanns några andra samarbetsvilliga försäljare eller tillverkare på den ryska inhemska marknaden än den sökande, hade kommissionen inte tillgång till några uppgifter om någon annan tillverkarens inhemska försäljningspriser.
- (64) I samtliga fall där ett konstruerat normalvärde användes fastställdes normalvärdet därför, i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen, genom att det till tillverkningskostnaden, vid behov justerad, för de exporterade modellerna lades ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och en skälig vinstmarginal.
- (65) Kommissionen undersökte för detta ändamål huruvida uppgifterna om de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som den sökande hade ådragit sig och om den vinst som företaget gjort på hemmamarknaden, justerade enligt ovan, var tillförlitliga. Uppgifterna om faktiska försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader på hemmamarknaden ansågs tillförlitliga, eftersom försäljningsvolymen för den likadana produkten på hemmamarknaden kunde betraktas som representativ. När det gäller den omständigheten att den sammanlagda inhemska försäljningen av den berörda produkten inte hade skett vid normal handel i enlighet med grundförordningen kunde (se skäl 38) den inhemska vinstmarginalen emellertid inte fastställas i enlighet med artikel 2.6 första meningen i grundförordningen. Eftersom det inte fanns några tillgängliga uppgifter om försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinstmarginal för andra exportörer eller tillverkare som omfattades av denna undersökning och eftersom Viz Stal inte tillverkade eller sålde andra produkter som omfattades av samma allmänna produktkategori som kornorienterade elektropåtar, fastställdes den inhemska vinstmarginalen i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen, dvs. på grundval av någon annan rimlig metod. Eftersom det inte fanns några andra mer tillförlitliga uppgifter, uppskattades vinstmarginalen på den inhemska marknaden till 10 % av produktionskostnaderna. Mot bakgrund av att investeringarna i Ryssland, som fortfarande anses vara en tillväxtmarknad med mer dynamiska tillväxtutsikter och högre inflationsnivå än i andra industriländer och följaktligen med högre förväntningar på avkastningen på alla kapitalinvesteringar, ansågs den vinstmarginal på 10 % som användes i den nu aktuella undersökningen som en försiktig uppskattning.
- b) *Exportpris*
- (66) Viz Stal ägdes och kontrollerades i stor utsträckning av ett närstående holdingbolag-/handelsföretag i Schweiz. All exportförsäljning under undersökningsperioden skedde genom det schweiziska företaget till en närstående importör i gemenskapen som sålde den berörda produkten till slutkunderna i gemenskapen. Därför konstruerades exportpriserna på grundval av det pris till vilket produkten första gången såldes vidare till en oberoende kund i gemenskapen i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.
- (67) I enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen gjordes justeringar för de kostnader som den närstående importören i gemenskapen ådragit sig mellan importen och återförsäljningen, bland annat för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, och för en skälig vinstmarginal.

- (68) I det sammanhanget bör det noteras att det, såsom nämns i skäl 75, gjordes en justering av exportpriset för kreditkostnader (dvs. de finansiella utgifterna) för de betalningsvillkor som den närstående importören beviljat den första oberoende köparen i gemenskapen i enlighet med artikel 2.10 g i grundförordningen, såsom Viz Stal hävdade i sitt svar på frågeformuläret. När exportpriset konstrueras i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen skall justeringar å andra sidan också göras för alla omkostnader som uppstått mellan importtillfället och vidareförsäljningen av den berörda produkten. De poster som skall justeras innefattar bl.a. en skälig marginal för den närstående importörens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. I vissa fall kan dessa försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader emellertid innefatta finansiella utgifter från ovan nämnda betalningsvillkor. För att undvika att finansiella utgifter dras av två gånger, nämligen i) de finansiella kostnader som härrör från de betalningsvillkor som det hänvisas till ovan och som dras av i enlighet med artikel 2.10 g och ii) de finansiella utgifter som är en del av den närstående importörens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, gavs den närstående importören möjlighet att lämna in styrkande bevisning för den del av dess finansiella utgifter som härrörde från finansieringen av de betalningsvillkor som beviljats oberoende kunder i gemenskapen. Den närstående importören lämnade emellertid inte in någon styrkande bevisning om att så var fallet och därför måste den närstående importörens samlade försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader dras av från det konstruerade exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.
- (69) Efter det att undersökningsresultaten meddelats gjorde Viz Stal gällande att en del av de finansiella utgifter som hade uppstått och som hade dragits av från exportpriset i enlighet med artikel 2.10 g i grundförordningen ingick i den närstående importörens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och att beräkningen av det konstruerade exportpriset därför borde revideras för att undvika att dessa kostnader drogs av två gånger. Det kan noteras att detta krav ställdes för första gången efter det att undersökningsresultaten hade meddelats och att det inte ens då lades fram någon styrkande bevisning till stöd för Viz Stals synpunkter. Vid kontrollbesöket på platsen hos den närstående importören kunde det dessutom inte heller bekräftas att den närstående importören verkligen hade betalat de kreditkostnader som Viz Stal beviljade den oberoende kunden i gemenskapen, och att dessa kostnader således ingick i den närstående importörens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Detta påstående måste följaktligen avvisas.
- (70) Det framgick av undersökningen att de kostnader för amorteringar och värdeminskning som den närstående importören i gemenskapen hade haft inte hade rapporterats. Dessa kostnader lades därför till de sammanlagda försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna. Försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader drogs därefter av från priset vid vidareförsäljning till den första oberoende kunden i gemenskapen i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen. Kommissionen avvisade i det sammanhanget den metod som Viz Stal tillämpade för att beräkna fördelningssatsen för fördelningen av de sammanlagda administrations- och försäljningskostnaderna och andra allmänna kostnader mellan den berörda produkten och "andra produkter". Viz Stal hävdade att dess närstående importör mot provision agerade som ombud när det gällde transaktioner rörande vissa andra produkter. Den närstående importörens intäkter från dessa transaktioner bestod enbart av den provision som företaget fick för "andra produkter". Den exporterande tillverkaren hävdade därför att man för att kunna beräkna fördelningssatserna på grundval av omsättning borde använda en hypotetisk högre omsättning för försäljning av "andra produkter" i stället för den lägre faktiska intäkt som bokförts i den närstående importörens räkenskaper. Det hävdades att den hypotetiska omsättningen borde motsvara försäljningspriserna för dessa "andra produkter" i gemenskapen. Därigenom skulle de utgifter som avsatts för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader öka för "andra produkter" medan de skulle minska för den berörda produkten. Viz Stal hävdade att denna metod på ett bättre sätt skulle återspegla de administrationskostnader som är förknippade med transaktioner rörande dels den berörda produkten, dels "andra produkter".
- (71) Det konstaterades emellertid att den närstående importören fungerade som ombud när det gällde "andra produkter". Ett ombud har av naturliga skäl en lättare administrativ börda jämfört med en importör. En importör köper och säljer produkten i eget namn vilket inte bara innebär en tyngre administrativ börda utan också större risk. Dessutom måste en importör normalt skaffa fram kapital för att köpa in varor. Dessa faktorer bör vanligtvis också avspeglas genom skillnader i försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader mellan en importör och ett ombud. Denna skillnad återspeglades dock inte i den fördelningsmetod som Viz Stal tillämpade, vilket ledde till orimliga resultat.
- (72) Mot bakgrund av ovanstående drogs därför slutsatsen att fördelningen av försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader på grundval av den faktiska omsättningen skulle vara den lämpligaste metoden för att beräkna försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader för de olika produkter som berörs.
- (73) Eftersom det inte fanns några andra mera tillförlitliga uppgifter bedömdes 5 % vara en skälig vinstmarginal. Detta ansågs lämpligt för denna typ av verksamhet. Samma vinstmarginal användes också i den föregående undersökningen, dvs. den översyn vid giltighetstidens utgång som nämns i skäl 2.
- c) *Jämförelse*
- (74) För att kunna göra en rättvis jämförelse mellan det normalvärde och det exportpris som fastställts ovan tog man hänsyn till sådana olikheter som påverkar prisernas jämförbarhet i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen.

- (75) Viz Stal rapporterade justeringar av exportpriset för kostnader för inrikes transport och frakt, exporttullar, försäkringskostnader, diverse avgifter, kreditkostnader, bankavgifter, import och andra avgifter, stämpelavgifter samt kostnader för skärning. Dessa justeringar beviljades, eftersom de ansågs skäliga, korrekta och styrkta av bevisning.

d) *Dumpningsmarginal*

- (76) När det gäller Viz Stal jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet per produkttyp med det vägda genomsnittliga exportpriset för samma typ i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen.
- (77) Jämförelsen visade att det förekom dumpning. Dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, var följande:

Viz Stal, Jekaterinburg: 14,7 %.

4.2. De ändrade omständigheternas bestående karaktär

- (78) När det gäller Viz Stal undersökte man också huruvida de ändrade omständigheterna i förhållande till den ursprungliga undersökningen rimligtvis kunde anses vara av bestående karaktär. I detta avseende analyserades såväl hur normalvärdet skulle kunna komma att utvecklas som företagets exportpris. Särskilt övervägdes företagets priser för kornorienterade elektroplåtar på den inhemska marknaden och exportmarkanden, dess produktionskostnader för kornorienterade elektroplåtar, tillverkningskapacitet och kapacitetsutnyttjande liksom volymen av dess export till gemenskapen.
- (79) Till en början ansåg man att den sökande i samband med den ursprungliga undersökningen inte hade bedrivit verksamhet under marknadsekonomiska förhållanden. Såsom framgår av skäl 22 kunde den sökande under undersökningsperioden för den nu aktuella interimsoversynen bevisa att den uppfyllde de villkor som anges i artikel 2.7 c i grundförordningen och beviljades således marknadsekonomisk status. Därför fastställdes normalvärdet för denna sökande på grundval av de kontrollerade uppgifter som företaget hade lämnat in istället för på grundval av de uppgifter som lämnats in av tillverkare från ett jämförbart land.
- (80) Normalvärdet för Viz Stal grundades på både de inhemska försäljningspriserna och ett konstruerat normalvärde. När det gäller de inhemska försäljningspriserna på kornorienterade elektroplåtar kunde det konstateras att dessa var tämligen stabila under undersökningsperioden. Detta berodde på en jämn inhemsk efterfrågan och förbrukning, som inte förväntas ändras i någon betydande utsträckning under den närmaste tiden, och på det begränsade antalet tillverkare och användare. Därför förvän-

tas de inhemska försäljningspriserna på kornorienterade elektroplåtar inte komma att variera i någon större utsträckning i framtiden.

- (81) När det gäller produktionskostnaderna vill kommissionen erinra om att kostnaderna måste anpassas till följd av otillförlitliga priser på insatsvaror (varmvalsade band) (se skälen 41-49). Viz Stal hävdade att förbindelserna med leverantören hade ändrat karaktär efter undersökningsperioden, dvs. Viz Stal har för avsikt att i större utsträckning beställa varmvalsade band från andra leverantörer, inbegripet leverantörer i gemenskapen. Det övervägdes huruvida denna omständighet kunde påverka Viz Stals kostnader för insatsvaror och därigenom företagets tillverkningskostnader. Det ansågs emellertid inte vara särskilt sannolikt att en eventuell prisökning på varmvalsade band kommer att påverka det normalvärde som fastställts i denna undersökning. Detta beror på att normalvärdet fastställdes på grundval av justerade tillverkningskostnader utan hänsyn till det otillförlitliga priset på insatsvaror. Eventuella faktiska öknings av inköpspriserna för varmvalsade band ingår därför redan i det normalvärde som används för att fastställa dumpningsmarginalen. Följaktligen är det rimligt att anta att normalvärdet för denna sökande inte i någon betydande utsträckning kommer att ändras under den närmaste framtiden.
- (82) Kommissionen undersökte också hur Viz Stals exportförsäljning kan komma utvecklas som följd av att en lägre tullsats tillämpas. I detta avseende ansåg man att företagets försäljning på export tidigare var kvantitativt begränsad på grund av de åtagande som gällde och som hade godtagits i samband med den ursprungliga undersökningen. Så som nämns i skäl 96 konstaterades att denna typ av åtagande inte längre är lämplig. Därför undersökte man huruvida en lägre tullsats utan kvantitativa importbegränsningar skulle leda till en betydande ökning av den sökandes export av kornorienterade elektroplåtar till gemenskapen till lägre exportpriser än de som gällde under undersökningsperioden. I detta avseende ansåg man att den sökandes kapacitetsutnyttjande var över 90 % under undersökningsperioden. Det framgick inte heller av undersökningen att det planerades några investeringar i syfte att öka den sökandes kapacitet. Man kunde därför rimligtvis anta att tillverkningsvolymen skulle förbli stabil och inte öka i någon betydande utsträckning under den närmaste framtiden. Man fann dessutom inte några skäl varför den sökande skulle överföra mer av sin nuvarande tillverkning till gemenskapens marknad. Därför drogs slutsatsen att detta företags exportvolym av kornorienterad elektroplåtar till gemenskapen inte skulle ändras i någon betydande utsträckning.
- (83) När det gäller exportpriserna vill kommissionen erinra om att det åtagande som gällde i huvudsak var av kvantitativ karaktär vilket innebar att den sökande tämligen fritt kunde fastställa sina priser inom ramen för en fastställd exportvolym. De övriga undertecknarna av åtagandet i fråga ansågs enbart behöva följa de "prisnivåer som gällde på gemenskapsmarknaden". Den slutgiltiga anti-

dumpningstullen skulle tillämpas först när de kvantitativa begränsningarna hade uppnåtts. Trots kommissionens undersökningsresultat, som det redogörs för i skälen 94 och 95, ansågs volymen exporterade stora kornorienterade elektroplåtar från Ryssland under undersökningsperioden rymmas inom de kvantitativa begränsningarna i åtagandet. Under den nu aktuella undersökningsperioden ingick den antidumpningstull som fastställts i samband med den ursprungliga undersökningen inte i exportpriset. Man kan därför när det gäller detta företag dra slutsatsen att en lägre dumpningsmarginal inte skulle leda till någon betydande sänkning av de nu gällande exportpriserna.

5. Slutsatser

- (84) Enligt artikel 9.4 i grundförordningen får storleken på tullarna inte överstiga den fastställda dumpningsmarginalen och de skall ligga under denna marginal om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin. Eftersom de nu aktuella interimsoversynerna är begränsade till en undersökning av dumpningsaspekterna bör nivån på de tullar som införts inte vara högre än de skadenivåer som konstaterades i samband med den ursprungliga undersökningen och bekräftades vid den översyn vid giltighetstidens utgång som nämns i skäl 2.
- (85) Såsom nämns i skäl 29 i beslut nr 303/96/EKSG var den slutgiltigt fastställda dumpningsmarginalen högre än den slutgiltigt fastställda skadeutjämningsnivån och därför baserades den slutgiltiga antidumpningstullen på den lägre skademarginalen, dvs. 40,1 %. Eftersom den dumpningsmarginal som konstaterats för Viz Stal i denna interimsoversyn är lägre än den nivån bör den ändrade antidumpningstullen baseras på denna lägre dumpningsmarginal, nämligen 14,7 %.
- (86) Det framgår av ovanstående redogörelse att när det gäller Viz Stal, och i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen, bör den antidumpningstull som infördes genom beslut nr 303/96/EKSG och som befästes genom förordning (EG) nr 151/2003 avseende import av kornorienterade elektroplåtar ändras.
- (87) När det gäller Novolipetsk järn- och stålbolag bör den nu aktuella interimsoversynen avslutas och den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom beslut nr 303/96/EKSG och befästes genom förordning (EG) nr 151/2003 bibehållas.
- (88) Alla berörda parter har underrättats om de väsentliga uppgifter på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera att de gällande åtgärderna avseende Viz Stal skulle ändras och interimsoversynen avseende Novolipetsk järn- och stålbolag avslutas och de har givits till-

fälle att lämna synpunkter. Synpunkter lämnades och dessa beaktades när detta ansågs lämpligt. Alla berörda parter beviljades även en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter efter det att de hade underrättats.

D. INTERIMSÖVERSYN BEGRÄNSAD TILL ÅTGÄRDERNAS FORM

- (89) Såsom anges i skäl 2 inleddes interimsoversynen beträffande formen för åtgärderna avseende import av kornorienterade elektroplåtar från Ryssland av kommissionen på eget initiativ i syfte att undersöka om det åtagande som godtagits genom beslut nr 303/96/EKSG är ändamålsenligt och effektivt. Undersökningen genomfördes tillsammans med den översyn vid giltighetstiden utgång som avslutades genom förordning (EG) nr 151/2003 och de interimsoversyner avseende de sökande som var begränsade till dumpning.
- (90) I detta hänseende kan det noteras att det åtagande som ursprungligen godtogs i huvudsak var ett kvantitativt åtagande enligt vilket företagen åtog sig att se till att deras export till gemenskapen skedde inom ramen för ett generellt volymtak.
- (91) I enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen är syftet med åtaganden att undanröja dumpad imports skadliga verkan. Detta uppnås genom att exportören höjer sina priser eller upphör med export till dumpade priser. Av undersökningarna har det framgått att den typ av åtaganden som ursprungligen godtogs, och som enbart innebar en begränsning av mängden import till gemenskapen, inte ledde till att priserna höjdes till icke-skadevällande nivåer och att rättvisa konkurrensförhållanden således inte upprättades på gemenskapens marknad. I det nu aktuella fallet ansågs åtagandena därför inte i sin nuvarande form vara något ändamålsenligt och effektivt medel för att undanröja de skadliga effekterna av dumpning.
- (92) De ursprungliga åtagandena undertecknades inte bara av de sökande som begärt den nu aktuella interimsoversynen utan också av en rysk handlare som exporterade den berörda produkten under den ursprungliga undersökningens undersökningsperiod och av de ryska myndigheterna i syfte att säkerställa fullgod övervakning av åtagandet ifråga. Såsom redan fastställdes i samband med den översyn vid giltighetstidens utgång som nämns i skäl 2 upphörde den handlare som undertecknat åtagandet, nämligen VO Promsyrioimport (Moskva), med sin export av kornorienterade elektroplåtar till gemenskapen efter det att de slutgiltiga antidumpningstullarna hade införts, dvs. före januari 2000. Denna handlare ansågs därför inte vara berörd i samband med översynen vid giltighetstidens utgång, vilket ledde till att de slutgiltiga antidumpningstullarna bibehölls i januari 2003. Denna handlare hörde inte av sig för att hävda sitt intresse att åter exportera kornorienterade elektroplåtar till gemenskapen och begärde inte heller att bli behandlad som eventuell berörd part i det pågående antidumpningsförfarandet.

- (93) Mot bakgrund av de ändrade förhållandena i Ryssland, som nu är helt erkänt som ett land med marknadsekonomi, ansåg kommissionen dessutom att garantier från de ryska myndigheterna beträffande fullgod övervakning av åtaganden som gjorts av ryska exporterande tillverkare inom ramen för en antidumpningsundersökning inte längre är vare sig nödvändiga eller förenliga med landets nya status.
- (94) Såsom nämndes i tillkännagivandet om inledande av den interimsoversyn som är begränsad till åtgärdernas form har det i samband med övervakningen av åtagandet uppdragats problem när det gäller kontrollen av efterlevnaden, vilket påverkat åtgärdernas avhjälpande effekt. Detta bekräftades i samband med den nu aktuella undersökningen. Det konstaterades således att både de exporterande tillverkarnas försäljningsstrukturer och de försäljningskanaler som de använde innebar att de inte kunde fastställa den berörda produktens slutliga bestämmelseort. Följaktligen gick det inte att fastställa om produkterna vidareexporterades eller övergick till fri omsättning i gemenskapen (se även skäl 95). Det gick därför inte att avgöra om de rapporter som de berörda exporterade tillverkarna lämnade enligt kraven i åtagandet var fullständiga och korrekta.
- (95) I detta sammanhang bör det noteras att det efter det att åtagandet hade godkänts infördes två olika sorters exportlicenser, nämligen licenstyp A (export avsedd för fri omsättning i gemenskapen) och licenstyp B (export avsedd för import till gemenskapen enligt andra tullförfaranden). För varor som exporterades enligt licenstyp A gällde en årlig kvot, medan varor som exporterades enligt licenstyp B inte omfattades av sådana kvantitativa begränsningar. Eftersom de närstående importörerna inte kunde fastställa den slutliga bestämmelseorten för de importerade produkterna kunde de inte tillhandahålla tillräcklig bevisning för att varor som lämnat Ryssland med exportlicens B därefter hade vidareexporterats. I samarbete med behöriga tullmyndigheter konstaterades det vidare att en del av denna import hade deklarerats för övergång till fri omsättning och därigenom hade äventyrat åtagandets effektivitet. De förfaranden som företagen tillämpade visade sig otillräckliga för att alla de villkor som angavs i åtagandet skulle kunna tillämpas på ett korrekt sätt. Risken för att åtagandet eventuellt kringgås kan därför inte uteslutas.
- (96) Mot bakgrund av ovanstående överväganden drog kommissionen slutsatsen att åtagandet i dess nuvarande form inte längre var ändamålsenligt, i synnerhet inte när det gällde effektiviteten i övervakning av åtagandet. De sökande, liksom de övriga som undertecknat åtagandet, nämligen VO Promsyrioimport (Moskva) och de ryska myndigheterna, underrättades om kommissionens slutsatser och gavs tillfälle att lämna synpunkter.
- (97) En sökande, Novolipetsk järn- och stålbolag, motsatte sig kommissionens resultat avseende åtagandets ändamålsenlighet. Denna sökande hävdade framför allt att i) det gällande licenssystemet skulle göra det omöjligt att kringgås åtagandet, ii) att import som låg under det tak som fastställts i åtagandet skulle understiga miniminivån för skada och därför sörja för att de skadliga effekterna av dumpning undanröjdes, och iii) att det ändrade antalet övriga parter som undertecknat åtagandet inte skulle vara ett tillräckligt skäl för att återkalla godtagandet av det samma.
- (98) De argument som lämnades med hänsyn till fullgörandet av det gällande åtagandet motsade kommissionens resultat (se skäl 94 och 95) och underbyggdes inte av någon bevisning. Det går inte heller att utesluta att det finns en risk för att åtagandet eventuellt kan kringgås. Därav följer att det nu gällande åtagande inte i tillräcklig utsträckning garanterar att de skadliga effekterna från dumpning verkligen undanröjs och anses således inte vara ändamålsenligt. Det ändrade antalet undertecknande parter bör inte ses för sig utan mot bakgrund av att förhållandena i Ryssland generellt sett har ändrats betydligt sedan åtagandet godtogs. Dessa påståenden måste därför avvisas.
- (99) Slutligen påstod denna sökande också att den nu aktuella interimsoversynen som är begränsad till åtgärdernas form bör slutföras tillsammans med andra interimsoversyner som eventuellt kommer att inledas i samband med utvidgningen av Europeiska unionen den 1 maj 2004. Det bör noteras att det i samband med den partiella interimsoversyn beträffande åtgärderna på import av kornorienterade elektroplåtar från Ryssland som inleddes i den 20 mars 2004⁽¹⁾ kommer att undersökas om det mot bakgrund av gemenskapens intresse finns behov av att anpassa de gällande åtgärderna för att undvika att utvidgningen av Europeiska unionen får en plötslig och utomordentligt negativ inverkan på berörda parter, däribland användare, distributörer och konsumenter. Följaktligen finns det ingen direkt koppling mellan den nu aktuella interimsoversynen, som är begränsad till de gällande åtgärdernas form, och den pågående partiella interimsoversynen inom ramen för utvidgningen. Detta påstående avvisades därför.
- (100) Det framgår av ovanstående att åtagandet i dess nuvarande form inte längre är ändamålsenligt

E. NYA ERBJUDANDE OM ÅTAGANDEN

- (101) Efter det att de avgörande uppgifter och överväganden hade meddelats på grundval av vilka kommissionen drog slutsatsen att nivån på den gällande antidumpningsmarginalen där så var lämpligt borde ändras och att de kvantitativa åtagandet i dess nuvarande form inte längre var ändamålsenligt, gjorde Novolipetsk järn- och stålbolag ett åtagande i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen.

⁽¹⁾ EUT C 70, 20.3.2004, s. 15.

(102) Samarbetsviljan hos detta företag hade emellertid under hela undersökningens gång varit bristfällig och riktigheten och tillförlitligheten hos de uppgifter som företaget lämnat var otillfredsställande (se skäl 24). Det är därför högst osannolikt att ett prisåtagande från detta företag skulle kunna övervakas på ett effektivt sätt. Det ansågs därför att det, i enlighet med artikel 8.3 i grundförordningen, skulle vara praktiskt svårt att tillämpa det åtagande som Novolipetsk järn- och stålbolag erbjudit. Kommissionen kom därför fram till att det åtagande

som gjorts efter att resultaten från undersökningen meddelats inte borde godtas.

(103) De berörda parterna underrättades om detta och det redogjordes utförligt för den berörda sökanden av vilka skäl det åtagande som erbjudits inte kunde godtas. Samråd har skett med rådgivande kommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Översynen av de slutgiltiga antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av kornorienterade, kallvalsade plåtar och band av kisellegerat elektrostål med en bredd av mer än 500 mm, med ursprung i Ryssland, som omfattas av KN-nummer 7225 11 00 (plåtar med en bredd av minst 600 mm) och 7226 11 00 (plåtar med en bredd av mer än 500 mm men mindre än 600 mm) avslutas härmed.

Artikel 2

I rådets förordning (EG) nr 151/2003 skall artikel 1 ersättas med följande:

"Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av kornorienterade, kallvalsade plåtar och band av kisellegerat elektrostål med en bredd av mer än 500 mm, med ursprung i Ryssland, som omfattas av KN-nummer 7225 11 00 (plåtar med en bredd av minst 600 mm) och ex 7226 11 00 (TARIC-nummer 7226 11 00 10) (plåtar med en bredd av mer än 500 mm men mindre än 600 mm).

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatsers skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull för produkter tillverkade av följande företag:

Företag	Tullsats	TARIC-tilläggsnummer
OOO Viz-Stal, 28, Kirov St., 620028 Jekaterinburg GSP-715	14,7 %	A516
Alla andra företag	40,1 %	A999

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas."

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 maj 2004.

På rådets vägnar

B. COWEN

Ordförande